

Jag sköljt mig uti sjutton år
 I detta vilda haf,
 Så färgen gått utur mitt hår,
 Hvad som ej blåst utaf
 På *kobbar*, skär och *hvita gäss*
 Jag ledsnat har komplett.
 På torsk och flundror utomdess
 Har jag mig spiset mätt.

Farväl, du hafvets stumma mobb,
 Du *strömming*, *skrabb* och *skäll*!
 Farväl, du gamla skärgårdssnobb,
 Du glada *mås*, farväl!
 Du ofta mig till löje stämt
 Och piggat upp min själ
 Din gula näbb håll huggfrisk jemt
 Och glöm ej att må väl!

I, glada fyrar, båda två,
Korsö och *Grönskärs* fyr!
 Liksom de *visa jungfrur* små,
 Sen till att oljan tyr!
 Och fejen flitigt er lampett
 För seglarn utanför!
 I bugten kan ni komma lätt
 För hvarje ingenjör.

Du telegraf!* Din tjänst till slut
 För mycket *optisk* var.
 Du, liksom jag, har sjungit ut,
 Det längre sig ej bar.
 De som förut oss hyllat mest,
 De se oss nu med harm.
 Du vet, att *lika leka bäst*:
 Låt oss gå arm i arm!

* Optiska telegrafan var utdömd samma år för att ersättas af en elektrisk.